

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

505

A

Bastunel

III PL.

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

DO UŻYTKU
BIBLIOTECZNEGO
PODITNE
Egz. nr 2

IM. GENERALA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

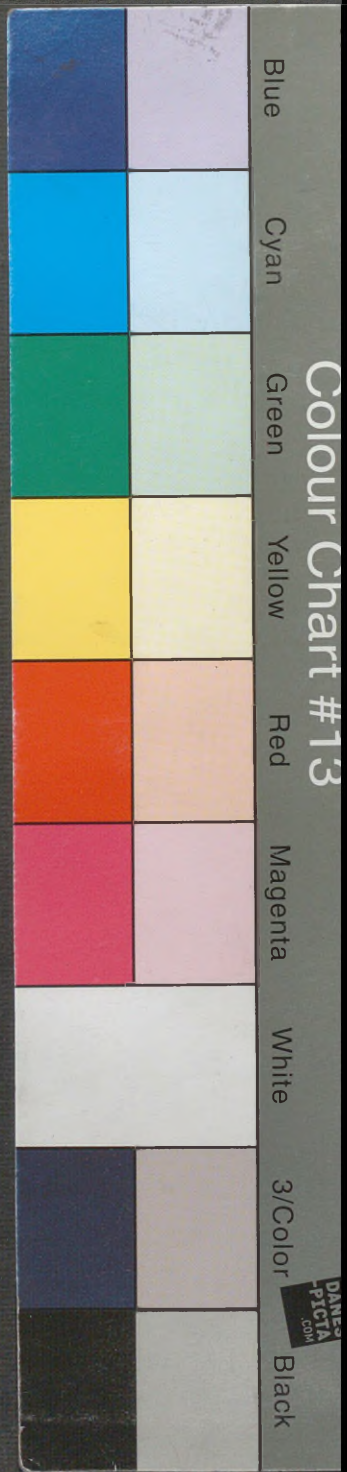
~~9X 1982~~

3 (49)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
SZTABU GENERALNEGO
gen. broni K. Swierczewskiego

77-39006
77-39006

WARSZAWA ■ CZERWIEC ■ 1976

Colour Chart #13

505

A

Bartusiel

III PL

**BIULETYN
KOMITETU
PARTYJNEGO
AKADEMII
SZTABU
GENERALNEGO WP**

DO UŻYTKU
SZKIBOWEGO
POUJNE

Egz. nr2...

IM. GENERAŁA BRONI KAROLA SWIERCZEWSKIEGO

~~9X 1982~~
GEN. BR. K. SWIERCZEWSKI

pf 38006

3 (49)

**ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOW
SZTABU GEN. BR. K.
SWIERCZEWSKI**

Nr ~~7~~ 39006
~~7~~ 39006

WARSZAWA ■ CZERWIEC ■ 1976

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

*Opis. pod 12657
R*

DO UŻYTKU
SZKOLENIA

~~POURRI~~

Ega.nr

2

BIULETYN KOMITETU PARTYJNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP
im.gen.broni K. Świerczewskiego
3/49/

WARSZAWA

sierpień

1976 rok

~~33006~~

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~33006~~

Spis treści

	str.
1. Rola patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania w ASG WP w świetle uchwał III Plenum KC PZPR - tow. E. Mazur.	3
2. Plan realizacji postanowień III Plenum KC PZPR przez organizację partyjną ASG WP.	13
3. Ocena procesu szkolenia w I półroczu 1975/76 oraz zadania na II półrocze - tow. K. Gierczak.	15
4. Wystąpienie Sekretarza KP PZPR ASG WP w dyskusji na naradzie służbowo-partyjnej 4.5.1976 roku.	30
5. Wystąpienie Sekretarza KP PZPR ASG WP w dyskusji na Sejmiku Kultury 14.5.1976 roku. ...	33
6. Ocena czynu partyjnego wykonywanego w dniu 16.5.1976 roku.	37
7. Notatka służbowa o działalności Zespołu Kontroli Społecznej ASG WP.	39

ROLA PATRIOTYCZNEGO I INTERNACJONALISTYCZNEGO
WYCIĄGANIA W ASG WP W ŚWIELE UCHEWAŁ III PLENUM KC PZPR

III Plenum KC PZPR rozpatrywało jako sprawę łączną - problemy patriotycznej jedności naszego narodu i zagadnienie dalszego rozwoju i umocnienia demokracji socjalistycznej. Naród bowiem i państwo socjalistyczne tworzą jedność. Jednością podstawowych spraw są interesy państwa i każdego obywatela. "Stworzyliśmy państwo - mówił tow. Gierek podczas swego wystąpienia przedwyborczego w Sosnowcu - którego rzeczywistym podmiotem i pełnoprawnym gospodarzem jest naród. Państwo to My wszyscy - 34 miliony Polaków. Od naszej wspólnej pracy zależy pomyślność Polski i pomyślność każdej polskiej rodziny".

Podstawą siły naszego, socjalistycznego państwa jest także - obok innych czynników - jedność naszego narodu, odzwierciedleniem której jest Front Jedności Narodu. Jedność tę budowaliśmy i o nią walczyliśmy w oparciu o program wyzwolenia narodowego i społecznego. Realizacja tego programu zapewniła naszej Ojczyźnie trwałość sojuszków z ZSRR i innymi krajami socjalistycznymi oraz wprowadziła nasz kraj na drogę socjalistycznego rozwoju. Rozwój ten zdecydował o tym, że jedność naszego narodu dzisiaj, to jedność wszystkich ludzi pracy, wyzwolonych od ucisku i wyzysku klasowego. Tylko bowiem tam, gdzie nie istnieją zasadnicze, antagonistyczne klasowe sprzeczności, można mówić o tworzeniu się warunków dla trwałej jedności społeczeństwa w oparciu o realizację wspólnych celów, jednoczących społeczeństwo w naród; istnieje zbieżność interesów obywateli i państwa. Jest to więc jedność budowana na nowych, klasowych, politycznych, ideologicznych i społecznych podstawach i racjach stanu naszego narodu.

"Jedność tę - mówił tow. Gierek - budujemy od z góry trzech dziesięcioleci". Front Jedności Narodu wyrasta w naszym kraju z najlepszych postępowych, rewolucyjnych i patriotycznych tradycji. Zrodził się z myśli politycznej i walki polskich komunistów, wyrastał z doświadczeń walki przeciwko hitlerowskiemu okupantowi, z ofiarnej pracy narodu nad usuwaniem wojennych zniszczeń oraz rozbudową i rozwojem gospodarki narodowej, nad rozwojem kultury, nauki i oświaty społeczeństwa. Każdy przeto etap rozwoju naszej Ojczyzny odznaczał się tym, że wypełniał jedność moralno-polityczną naszego narodu nowymi treściami, a jednocześnie poszerzał jej podstawy.

Jedność ta dzisiaj - gdy wkraczamy w okres budowania rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego - opiera się na nowej strukturze klasowej i ustrojowej, a więc w sytuacji społecznej, gdy w narodzie naszym zanikają coraz bardziej podstawowe różnice między klasami i grupami społecznymi, a naród - jako całość - staje się narodem ludzi pracy.

Kierowniczą rolę w systemie socjalistycznej demokracji spełnia nasza Partia. Jest ona także od przeszło trzech dziesięcioleci przewodnią siłą narodu i jego wszystkich dokonań. "Przewodnia rola naszej partii w życiu politycznym państwa i narodu... oznacza przede wszystkim zobowiązanie do ofiarnej służby narodowi... Dla nas członków partii jej kierownicza rola nigdy nie oznaczała i nie będzie oznaczać jakichkolwiek przywilejów" - mówił tow. Gierek na III Plenum KC PZPR.

Z przynależności do partii płyną dla nas obowiązki służenia partii, a przez służenie partii służenie także narodowej sprawie. Partia bowiem, to nie klub dyskusyjny, lecz bojowa organizacja klasy robotniczej, organizacja aktywnych, czynnych rewolucjonistów, którzy na swe barki wzięli ciężar odpowiedzialności za losy państwa i narodu, za pomyślny rozwój gospodarki, nauki i kultury zaspokajającej wzrastające stale materialne i duchowe potrzeby ludzi pracy. My - jako rodzina rewolucjonistów - winniśmy to sobie stale uświadamiać.

Wielką, motoryczną siłą budowania jedności naszego narodu, podstawą wyzwolenia twórczej energii mas nad rozwojem i umocnieniem naszego państwa jest patriotyzm polski, który wartości tradycyjne łączy z nowymi, ukształtowanymi przez socjalizm. Wyłania się więc pytanie: dlaczego sprawom patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania przywiązuje się tak duże znaczenie, przy czym chodzi o wychowanie w tym duchu społeczeństwa, młodzieży i wojska, choć sama służba wojskowa jest z natury spełnianiem zaszczytnych, patriotycznych powinności. Były to problemy, którym duże znaczenie nadawała PPR i nadaje im obecnie PZPR. Dotyczyły tych problemów m.in. Uchwały VII Plenum KC PZPR, VI i VII Zjazdu i III Plenum KC PZPR. Na konieczność wychowania żołnierzy w duchu patriotycznej i internacjonalistycznej świadomości wskazują także rozkazy Ministra Obrony Narodowej, a także zarządzenia i instrukcje Szefa GZP WP.

Po pierwsze: patriotyczna świadomość społeczeństwa stanowi podstawę budowania jedności partyjnych i bezpartyjnych, wierzących i niewierzących, w oparciu o jedność woli całego narodu i płynącą stąd jego aktywność nad rozwojem Ojczyzny i zapewnieniem jej bez-

pieczeństwa narodowego. W działaniu na rzecz obronności kraju i umocnieniu autorytetu wojska w społeczeństwie, my - jako działacze Sił Zbrojnych - jesteśmy jak najbardziej bezpośrednio zainteresowani.

Po drugie: patriotyczna świadomość społeczeństwa wyzwala twórczą energię mas, ich aktywność w realizacji programu społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju, nad umocnieniem jego miejsca i roli oraz autorytetu na arenie międzynarodowej.

Po trzecie: rozwój patriotycznej świadomości ludzi pracy pozwala im lepiej zrozumieć, że sprawy państwa i narodu z jednej, i każdego obywatela z drugiej strony są ze sobą tożsame, a nie różne czy zasadniczo przeciwstawne, że teraźniejszość naszej Ojczyzny wyrasta z postępowych tradycji przeszłości, że dzisiaj wyznacza jej jaśniejsze jutro.

Po czwarte: w minionych okresach, często pod hasłami walki z "nacjonalizmem" lub wykorzeniem wad narodowych /np. tzw. walka z "hezmyślną bohaterstwą" Polaków/, oddziaływano na społeczeństwo i niektóre odłamy młodzieży /głównie studenckiej/ w kierunku szerzenia niewiary w twórcze zdolności i możliwości Polaków, w kierunku snobistycznego hołdowania temu wszystkiemu, co zachodnio-europejskie, rozwijano i propagowano kosmopolityczną uniżoność wobec stylu bycia, życia, kultury czy obyczajów tzn. najbardziej rozwiniętych krajów itp. Mówił o tym m.in. także tow. Gierek na III Plenum KC PZPR, na tle rozwoju ruchu turystycznego i niezbyt godnego reprezentowania własnego kraju za granicą przez niektórych obywateli, co godzi w takie tradycyjne wartości patriotyzmu polskiego jak: godność, honor, przywiązanie do tego, co narodowe, autorytet kraju w świecie itp. "Nie możemy - mówił tow. Gierek - godzić się na przemycanie do naszego życia i kultury zjawisk negatywnych, niosących moralną i społeczną degradację. Jesteśmy też zdecydowanie przeciwni kosmopolitycznej i snobistycznej uniżoności wobec obcych naszym ideom treści i stylów, niedocenianiu, a tym bardziej lekceważeniu tradycji i dorobku własnego narodu oraz poziomowi rozwoju osiągniętego przez nasz kraj". Miłość do Ojczyzny, to oczywiście nie bezkrytyczny stosunek obywateli do zjawisk negatywnych. Przeciwnie, musimy być zawsze gotowi do podjęcia walki z przejawami nacjonalizmu i kosmopolitycyzmu - jako z postawami nie do pogodzenia z patriotyzmem i internacjonalizmem Polaków. Są to także problemy, wokół których rozwija się walka ideologiczna we współczesnym świecie.

Jest to walka o postawy obywatelskie, o styl życia i bycia ludzi w środowisku społecznym, o godność człowieka i jego cnoty oraz ideały socjalistyczne, pełne humanistycznej treści.

Po piąte: z postawą patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania sprzężona jest ściśle obywatelska gotowość Polaków do obrony Ojczyzny, a zatem rozwija się ich stosunek do służby wojskowej i wojska w ogóle. Jest to szczególnie ważne pole do działania, zwłaszcza w środowisku dorastającej młodzieży.

Po szóste: okres niewoli, a następnie okupacji - gdy obcy aparat państwowy spełniał funkcje ucisku narodowego i społecznego - nie sprzyjał w naszym społeczeństwie rozwojowi świadomości państwowej. Stąd często, poważne odłamy społeczeństwa myślą jeszcze kategoriami przeciwstawnymi sobie: "My" i "Oni" - "My obywatele" i "Oni Państwo", względnie "Ja" i "Państwo".

Czym jest patriotyzm, przy tym patriotyzm socjalistyczny? Bez odpowiedzi na to pytanie, nie ma odpowiedzi drugiej: co czynić w zakresie patriotycznego wychowania, jakie kształtować cnoty osobowości Polaków oraz ich postawy, wynikające z owych cnot. Patriotyzm zaliczał Lenin do jednych z najgłębszych uczuć i postaw ludzi wyrosłych na podłożu istnienia w okresie tysiącleci istnienia odosobnionych ojczyzn, tu także wyrosła na tejże glebie dumą narodową wynikająca z pozytywnych dokonań własnego narodu i jego miejsca w świecie.

A zatem patriotyzm daje się sprowadzić do następujących cnot, które winny być przedmiotem wychowania i kształtowania od rodziny i małego dziecka począwszy, a skończywszy na państwie i organizacjach społecznych. Są to takie cnoty jak:

- umiłowanie wolności narodowej /państwowej/, piękna ziemi ojczystej, tradycji i kultury narodowej, ojczystej mowy i czystości języka narodowego;
- przywiązanie do postępowych tradycji narodowych i historii własnego narodu, poszanowania dla symboli narodowych /godła, flagi i hymnu państwowego/, a także uznanie i szacunek dla wybitnych Polaków;
- dumą narodową z własnych dokonań, z udziału narodu w walce o wolność i postępowy rozwój innych narodów, z uczestniczenia kraju w socjalistycznym nurcie rozwoju społeczności międzynarodowej. Jednym słowem jest to dumą wynikająca z miejsca

i roli Polski w świecie /zarówno dawniejszym jak i współczesnym/;

- wysokie poczucie godności narodowej i wynikające z niej dążenie aby nigdy nie splamić dobrego imienia i honoru Polaka zarówno wobec przyjaciół jak i naszych wrogów;
- uznanie prawa innych narodów do wolności i samodecydowania o swoim własnym losie;
- gotowość do wyrzeczeń i poświęceń na rzecz spraw ogólnonarodowych, i wynikająca stąd aktywność Polaków w dziedzinie gospodarczego, kulturalnego i naukowego pomnażania dóbr i osiągnięć Ojczyzny, to także dążenie do tworzenia i umacniania warunków jej międzynarodowego bezpieczeństwa i gotowość do jej obrony w wypadku zagrożenia.

Tak rozumiany patriotyzm nie ma nic wspólnego z burżuazyjną ideologią nacjonalizmu, związaną ściśle z szerzeniem pogardy do innych narodów, odmawianiem im prawa do wolności i niezawisłości państwowej. Nacjonalizm nie da się pogodzić z internacjonalizmem. W miejsce bowiem klasowej wspólnoty interesów ludzi pracy różnych narodów wprowadza wspólnotę burżuazyjną w oparciu o "wspólny interes", "wspólnego ucisku i wyzysku" narodu panującego nad narodem ujarzmionym lub będącego przedmiotem dążeń do ujarzmienia. Nie może też być wolny ten naród, który uciska inne narody /zwłaszcza masy pracujące/, godzący się na panowanie własnej burżuazji. Nacjonalizm w miejsce różnic klasowych /"My proletariat - Wy burżuazja"/ wprowadza różnice narodowe /"My Polacy i Wy Rosjanie" - Lenin/. Z tych i innych względów /np. problem bezpieczeństwa narodowego/ nacjonalizm musi być zwalczany i jest w naszym kraju przewyciężony.

Jeśli chodzi o patriotyzm, to w niczym nie godzi on w założenia ideologiczne internacjonalizmu proletariackiego. Przeciwnie, uznanie praw innych narodów do wolności i samookreślenia, a także dążenie do tworzenia trwałych podstaw i warunków dla bezpieczeństwa narodowego wiąże się ściśle z poszukiwaniem jedności działania w obrębie najbliższych sojuszników klasowych i narodowych. Podstawą tej jedności są wspólne cele i interesy klas i narodów w ich walce o wyzwolenie społeczne i narodowe lub zbudowanie socjalizmu, względnie wynikające z przeciwstawienia się agresywnej polityce imperiałizmu. Umacnianie współpracy i działanie na rzecz wspól-

nego rozwoju gospodarczego, naukowego, kulturalnego, umacnianie wspólnoty obronnej państw socjalistycznych / Układu Warszawskiego/, oto na dzisiaj przejawy proletariackiego internacjonalizmu w działaniu. Jego przejawem jest także wspólnie uzgadnianie, pokojowa polityka tych państw we współczesnym świecie. Internacjonalizm to także działanie na rzecz jedności międzynarodowego ruchu robotniczego i jedności działania ruchów narodowo-wyzwoleńczych we współczesnym świecie, to także między innymi pokojowa służba naszych Sił Zbrojnych w Korei, na Bliskim Wschodzie, a do niedawna w Wietnamie, to także udzielenie naszej pomocy bratniej Czechosłowacji w okresie wydarzeń w 1968 roku. Oto dlaczego patriotyzm i internacjonalizm ludzi pracy i narodów wzajemnie się uzupełniają lub nawet dopełniają i dlatego tak wiele miejsca poświęcono tym problemom także na XXV Zjeździe KPZR. Internacjonalizm jest nie do pogodzenia z nacjonalizmem i kosmopolityzmem, z wszelkim oportunistycznym i anarcho-lewackim działaniem np. "maoizmu" godzącego w międzynarodową jedność i solidarność ludzi pracy i narodów. Działanie to staje się dzisiaj wspólną platformą polityczną współpracy przywódców chińskich z najbardziej reakcyjnymi siłami we współczesnym świecie.

Miernikiem patriotycznej i internacjonalistycznej postawy każdego obywatela jest dzisiaj jego udział w pracy nad wzbogacaniem dorobku i dziedzictwa postępowego naszego narodu oraz umacnianiem państwa polskiego - będącego najwyższym dobrem wszystkich Polaków. Jest to rzetelne, uczciwe i sumienne wykonywanie obywatelskich obowiązków i powinności. To także codzienna praca obywateli i jej efekty, które winny być głównym kryterium patriotycznej postawy każdego z nas. Praca bowiem jest uznaniem nie tylko w słowach, ale i czynnie programu naszej Partii, który przecież jest programem całego narodu. Jego realizacja przyniesie każdemu Polakowi wymierne korzyści społeczne, a narodowi i państwu dalsze zwiększenie roli, miejsca i autorytetu w świecie.

Do naszych podstawowych powinności patriotycznych i internacjonalistycznych - jako pracowników wyższej uczelni wojskowej - należy umacnianie zdolności obronnej naszych Sił Zbrojnych, a także współpraca i współdziałanie z podobnymi uczelniami w armiach Układu Warszawskiego. Praca w dziedzinie twórczego rozwoju myśli wojskowo-teoretycznej z jednej strony i sumienne wykonywanie obowiązków pedagoga w zakresie kształcenia i wychowania kadr o wyższych kwalifikacjach wojskowych z drugiej strony - stanowią dzisiaj najwyższe

kryterium oceny naszego patriotyzmu uczelnianego. I tę myśl winniśmy wśród kadry i słuchaczy stale podnosić i upowszechniać. "Dla naszego narodu - mówił tow. Gierek na III Plenum KC PZPR - posiadanie silnego wojska jest jedną ze szczególnych postaci jakże długiej walki o byt suwerenny i niepodległy, jest czynnikiem współkształtującym pozycję i prestiż Polski". W myśl ustawy konstytucyjnej służba wojskowa jest nie tylko obowiązkiem ale najświętszą powinnością obywatelską wobec narodu i własnej Ojczyzny. I my jako uczelnia wkładamy część do tego, by nasz kraj miał to silne i dobrze wyszkolone wojsko i świątłych dowódców i pracowników sztabu.

Dzisiaj bowiem bohaterstwo lat minionych musi być przekute na bohaterstwo pracy. Stąd powszechny kult dla niej musi wynikać ze świadomości naszej kadry iż to, co czyni jest ważną, nieodzowną częścią twórczego wysiłku całości naszych Sił Zbrojnych i narodu, że przez rzetelne i sumienne pełnienie swych obowiązków służbowych może ona liczyć na aprobatę i uznanie kierownictwa ASG, organizacji partyjnych i środowiska służbowego. Dlatego tak ważną rolę w naszych warunkach spełnia dobra atmosfera kolektywów oraz właściwie rozwijane i kształtowane stosunki międzyludzkie w poszczególnych komórkach organizacyjnych.

Patriotyczne i internacjonalistyczne wychowanie, jak już zaznaczyliśmy, musi być realizowane w swym zakresie przez wszystkie instytucje i organizacje społeczne, poczynawszy od rodziny, a skończywszy na zakładach pracy, instytucjach państwowych i organizacjach społecznych. Głównym podmiotem wychowania musi być rzecz jasna młodzież, ale nie należy ograniczać się tylko do młodzieży. Musi ono także objąć swym zasięgiem nas samych. Kształtować i uczyć patriotyzmu i internacjonalizmu można niemal zawsze, wszędzie poczynawszy od małego dziecka, któremu rodzice winni wpoić przekonanie, że jest Polakiem, mówi po polsku i żyje w Polsce wśród nich w kraju wolnym i pięknym.

Przywiązania do ojczyzny, umiłowania wolności, tradycji, kultury narodowej, języka, kształtowania dumy narodowej można nauczać nie tylko na lekcjach historii, ale także języka polskiego, geografii /np. przez ukazanie zabytków historycznych, piękna krajobrazu ojczystej ziemi, pamiątek historycznych itp./, w czasie wycieczek krajoznawczych i pobytu na wczasach. Zaś przywiązanie i umiłowanie języka ojczystego może być kształtowane na każdej lekcji.

Do pozytywnego dorobku naszej uczelni można zaliczyć w tej mierze: podróże wojskowo-historyczne, zapoznanie słuchaczy z tradycjami naszej Uczelni, ukazywanie jej roli i miejsca w Siłach Zbrojnych, popularyzowanie ludzi wybitnych, którzy ją kończyli lub w niej pracowali, wskazywanie na wybitny udział w jej rozwoju oficerów Armii Radzieckiej oraz w jej dorobku teoretycznym.

Katedra Nauk Społecznych od wielu lat w ramach zajęć programowych, problemom patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania żołnierzy poświęca dużo uwagi. Ożywione dyskusje na ćwiczeniach i zajęciach seminaryjnych, krytyka nacjonalistycznych i kosmopolitycznych przejawów w naszym kraju jest zawsze ostra i niezwykle żywa. Nasi słuchacze w sposób właściwy pojmują jedność patriotycznych i internacjonalistycznych celów i zadań naszych Sił Zbrojnych.

pozytywny dorobek w tej mierze posiada także klub. Spotkania z uczestnikami walki zbrojnej, projekcje filmów o tematyce patriotycznej i internacjonalistycznej, programy kulturalne i spotkania z wybitnymi twórcami są przedmiotem stałych przedsięwzięć klubu. Weterani walki naszej uczelni, a także oficerowie okresu powojennego biorą zawsze aktywny udział w pracy ze społeczeństwem. Również Organizacja Rodzin Wojskowych, Związki zawodowe i organizacja młodzieżowa aktywnie uczestniczą w różnych formach patriotycznego i internacjonalistycznego wychowania.

Niestety zdarzają się rodziny, w których w imię fałszywie rozumianego "dobra" własnego dziecka nie zwraca się należytej uwagi na problem wychowania obywatelskiego. Często występuje tam brak wychowania w duchu poszanowania i posłuchu dla spraw oraz powinności społecznych i obywatelskich, a rezultatem tego jest rozwój postaw wręcz odwrotnych. Godzi to w rodzicielską odpowiedzialność obywatelską i partyjną za wychowanie swoich dzieci. Słusznie przeto należy, że kierownictwo naszej uczelni wydało zdecydowaną walkę negatywnym przejawom, a w stosunku do rodziców, których dzieci mimo upomnień nie wykazały chęci poprawy swego zachowania zastosowano ostre sankcje służbowe i partyjne. Waleczyć o dobro można tylko przez zwalczanie zła. Jest to podstawowa zasada socjalizmu naukowego.

Bardzo ważną rolę w rozwijaniu patriotycznych postaw odgrywa kształtowanie swery ludzkich uczuć. Jest to sprawa trudna i złożona. Można w tym względzie wykorzystać wskazówki A. Miokiewicza. Pisał on, że z problemu patriotyzmu trzeba uczynić nową religię Polaków.

Relikwiami tej religii są prochy bohaterów poległych na polu walki i ziemia przesiąknięta ich krwią przelana w walce o wolność narodu. Jak wykorzystać tę wskazówkę mówi m.in. film radziecki pt. "Spadkobiercy zwycięstwa" poświęcony problemom tradycji i nowoczesności Armii Radzieckiej, film, który umiejętnie powiązał w całość przeszłość i teraźniejszość, film, który u widza wzbudza nie tylko refleksje polityczne, ale także wzrusza.

KP PPR	do 30.9.76r.
KP PWP	do 30.9.76r.
KP PPS	do 30.9.76r.
Archiwa KP PPR	do końca września br.
Archiwa Komsomol	rok szkolny 76/77
Archiwa Komsomol	permanencja
Archiwa PZPR	- " -
Archiwa PZPR	do roku
Archiwa Komsomol	do roku 4 procesie
Archiwa Komsomol	szkolna
Archiwa Komsomol	permanencja
Archiwa Komsomol	do końca br.
Archiwa Komsomol	do końca września br.
Archiwa Komsomol	permanencja
Archiwa Komsomol	do końca br.
Archiwa Komsomol	permanencja

1. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na

2. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na

3. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na

4. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na

5. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na
 - w tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na

PLAN REALIZACJI POSTANOWIEN III PLENUM KC PZPR PRZEZ ORGANIZACJĘ PARTYJNĄ ASG WP

Lp.	Wyszczególnienie problematyki	Kto realizuje	Kiedy	Uwagi
1	2	3	4	5
	<u>I. W DZIEDZINIE PRACY WEWNATRZPARTYJNEJ</u>			
1.	Doskonalenie form i stylu pracy organizacji i instancji partyjnych.			
2.	Przeprowadzenie powszechnych, ideologicznych zebrań na tematy: 1/ - umacnianie patriotycznej jedności narodu w procesie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego; 2/ - zadania POP i członków partii w umacnianiu dyscypliny społecznej,ładu i porządku; 3/ - zadania POP w dziedzinie wychowania obywatelskiego, krzewienia świadomości obywatelskiej.	KP POP	do końca br.	
3.	Wprowadzenie tematyki III Plenum do wszystkich form szkolenia partyjnego.	KP PZPR	do 20.9.76r.	
4.	Wprowadzenie na stałe do planów pracy POP zadań dotyczących podnoszenia kwalifikacji kadry i kultury obsługi interesantów, przeciwdziałania zjawiskom biurokratyzmu	KP POP	do maja br.	
5.	Przygotowanie planów i programów szkolenia partyjnego.	KP PZPR	do 10.9.76r.	
6.	Doskonalenie kontroli i oceny realizacji uchwał przez POP.	Egzekutywa KP PZPR	do końca września br.	
	<u>II. W DZIEDZINIE PRACY MASOWO-POLITYCZNEJ</u>			
1.	Doprowadzenie do praktycznej jedności zadań dydaktycznych, naukowych, gospodarczych i ideowo wychowawczych.	KP, szefowie komórek	rok szkolny 76/77	
2.	Rozwijanie w miejscu zamieszkania, pracy na rzecz poprawy gospodarności, umacniania poszanowania własności społecznej, kształtowanie klimatu uznania dla dobrej roboty, realizacja zasady jedności praw i obowiązków oraz zwalczanie przejawów zła społecznego, negatywnych postaw i zachowania.	KP i wszyscy członkowie partii	permanentnie	
3.	Wzmocnienie pracy służącej umacnianiu roli rodziny jako podstawowego ogniwa socjalistycznego wychowania.	KP, aktyw partyjny	- " -	
4.	Zwiększanie udziału mieszkańców w realizacji czynów i prac społecznych, głównie o charakterze porządkowym, wspierających wysiłek inwestycyjny ASG WP.	KP, aktyw partyjny	co roku	
	<u>III. ZADANIA W DZIEDZINIE KULTURY I SZTUKI</u>			
1.	Wykorzystanie filmów fabularnych i krótkometrażowych podejmujących problem postaw patriotycznych i obywatelskich, kształtowania i umacniania państwa, cech narodowych.	Szefowie komórek kierownik klubu nauczyciele akadem. kierownik klubu	co roku w procesie szkolenia	
2.	Eliminowanie twórczości bezwartościowej, obcej naszej kulturze i ideałom.		permanentnie	
3.	Opracowanie długofalowego planu aktywizacji kulturalnej naszego środowiska.	KP POP	do końca br.	
	<u>IV. ZADANIA W DZIEDZINIE OŚWIATY I NAUKI</u>			
1.	Opracowanie i wdrożenie w roku 76/77 kompleksowego systemu pracy ideowo-wychowawczej w uczelni.	KNSP i WP	do końca września br.	
2.	Podnoszenie kultury pedagogicznej w rodzinie i środowisku.	cały stan osobowy	permanentnie	
3.	Doskonalenie programów kształcenia i doksztalcania nauczycieli akademickich.	Zakład dydaktyki ONB	do końca br.	
4.	Upowszechnianie znajomości treści III Plenum w całym środowisku uczelni. /Nauki społeczne - badania w tym zakresie/.	KP, KNSP	permanentnie	

1	2	3	4	5
1.	<p><u>V. ZWIĄZKI ZAWODOWE W UCZELNI:</u></p> <p>Doskonalenie pracy w zakresie kształtowania socjalistycznego patriotyzmu, podnoszenie poziomu etycznego pracowników, rozwijanie systemu wyróżnień moralnych i społecznych za pracę, pobudzanie ruchu współzawodnictwa i równania do najlepszych, umacnianie dyscypliny pracy i samorządności.</p> <p><u>VI. ORGANIZACJA MŁODZIEŻOWA UCZELNI:</u></p> <p>1. Dokonać oceny dotychczasowych rezultatów naszej pracy we wcieleniu w życie programu wychowawczego partii.</p> <p>2. Wzmóc wysiłki w kształtowaniu socjalistycznej świadomości młodzieży, uczenia jej myślenia kategoriami państwa i narodu, umacniania moralno-politycznej jedności młodego pokolenia na gruncie realizacji zadań budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.</p> <p>3. Jeszcze pełniej kształtować historyczną świadomość młodego pokolenia, której podstawą jest zrozumienie dziejów własnego kraju, źródeł dokonujących się przemian, znaczenia internacjonalistycznych więzi i sojuszków Polski z ZSRR oraz innych państw socjalistycznych.</p> <p>4. Umacnianie świadomości obywatelskich obowiązków wobec państwa i społeczeństwa.</p> <p>5. Poglębianie patriotycznego wychowania przez motywacje postaw patriotycznych i umacnianie poczucia godności narodowej.</p> <p>6. Zwiększenie udziału młodzieży w instytucjach socjalistycznej demokracji, oraz w rozwiązywaniu spraw swego środowiska.</p>	Wg. oddzielnego programu pracy Związków Zawodowych uczelni	Wg. oddzielnego programu organizacji młodzieżowej uczelni	

Ocena procesu szkolenia w I półroczu

1975/76 oraz zadania na II półrocze

W celu jak najlepszego przygotowania kadry naukowo-dydaktycznej do kolejnego roku szkolnego 1975/76 Komenda akademii poczyniła szereg zabiegów organizacyjno-szkoleniowych jak:

- przeprowadzono kurs instruktorsko-metodyczny w miesiącu lipcu 1975 roku;
- dokonano omówienia zasadniczych braków i niedociągnięć występujących w procesie dydaktyczno-wychowawczym w minionym 1974/75 roku szkolnym;
- polecono kadrze naukowo-dydaktycznej dokładne przestudiowanie dokumentów regulujących proces szkolenia wojsk wydanych przez kierownictwo MON takich jak:
 - a/ rozkaz MON do szkolenia Sił Zbrojnych w 1976 roku;
 - b/ wystąpienie Ministra Obrony Narodowej na dorocznej odprawie szkoleniowej w listopadzie 1975 roku stanowiące dyrektywne rozwinięcie i uzupełnienie rozkazu;
 - c/ wytyczne organizacyjno-szkoleniowe dla Sił Zbrojnych na 1976 rok, obejmujące konkretne zadania dla rodzajów sił zbrojnych wojsk, OW i uczelni wojskowych, wynikające z dyrektywy, rozkazu i wystąpienia Ministra Obrony Narodowej oraz dokumentów wewnętrznych akademii;
- wytyczne organizacyjno-szkoleniowe do działalności ASG WP w 1976 roku;
- ocena działalności ASG WP w 1975 roku i główne kierunki działalności w 1976 roku przedstawione kadrze akademii w dniu 16.01.1976r.

Ww. dokumenty w sposób wyraźny ukierunkowały problematykę szkoleniową w roku szkolnym 1975/76 i zobowiązały kadrę naukowo-dydaktyczną do wdrożenia zawartych w nich postulatów w działalności organizacyjno-dydaktycznej, wychowawczej i pracy naukowo-badawczej.

Wszystkie zadania szkoleniowe i problemy wynikające z tych dokumentów szkoleniowych i materiałów były wprowadzone w różnej formie do procesu nauczania.

Przeprowadzona kontrola procesu szkolenia w akademii, jak i ocena posiedzeń Rad Pedagogicznych

poszczególnych kursów pozwalają sądzić, że zawarte postulaty w rozkazach i wytycznych naszych przełożonych oraz wytyczne organizacyjno-szkoleniowe Komendy ASG WP zostały właściwie zrozumiane przez kadrę naukowo-dydaktyczną i w codziennej pracy dydaktyczno-naukowej i wychowawczej wprowadzane w życie. Dowodem tego jest, że program studiów w pierwszym półroczu bieżącego roku akademickiego został na poszczególnych kursach i profilach nauczania zrealizowany w 100%. Oczywiście przy realizacji programu studiów wystąpiły i pewne niedociągnięcia jak:

- powierzenie prowadzenia wykładów, opracowywania ćwiczeń w niektórych wypadkach początkującym wykładowcom;
- planowanie zbyt dużej ilości zagadnień do przerobienia w trakcie seminarium, ćwiczeń czy też konwersatorium, co z kolei powoduje przekształcanie ich w repetytoria;
- niewłaściwe wykorzystywanie audiowizualnych środków w procesie dydaktycznym;
- niepełne wiązania procesu dydaktycznego z wychowawczym i naukowym w proces jednolity mający decydujące znaczenie o końcowej wartości absolwentów naszej uczelni;
- nie w pełni kadra dydaktyczno-wychowawcza stanowi pełny i doskonały wzorzec w dziedzinie metodyki nauczania, swoją osobowością, dyscypliną i postępowaniem nie może stanowić przykładu dla słuchaczy;
- nie wszystkie komórki mogą poszczycić się należytych wzorcem pod względem organizacji i stylu pracy /biblioteki, kasyna, internaty/.

Ponadto w czasie posiedzeń rad pedagogicznych i posiedzeń międzykatedralnych stwierdzono, że do słabiej opanowanych zagadnień przez słuchaczy należy zaliczyć:

- słaba wyobraźnia pola walki i rozwoju sytuacji;
- brak umiejętności lub niechęć do szukania własnych rozwiązań /pogoń za gotowymi rozwiązaniami/;
- referowanie poszczególnych rozwiązań bez uprzednio przygotowanych notatek;
- słaba ocena nieprzyjaciela, a w tym głównie jego możliwe sposoby prowadzenia działań;
- pracę na mapach /niewłaściwe rysowanie decyzji na mapę/ oraz umiejętność wykonywania dokumentów sztabowych;

- przełamywanie silnej obrony przeciwpancernej przeciwnika i w ogóle przełamwanie obrony dobrze zorganizowanej;
- obrona przeciwlotnicza wojsk, rozpatrywana w różnych aspektach;
- problemy walki radioelektronicznej;
- problemy uwzględnienia w organizacji działań i w samym działaniu warunków terenowych;
- problemy współdziałania wojsk, a szczególnie współdziałania na polu walki wojsk lądowych i lotnictwa, które jest należycie docenione, ale niezbyt dobrze realizowane

Dużo uwagi poświęcono sprawie szkolenia na kursach zaocznych - należytemu opanowywaniu materiału. Stwierdza się, co jest zjawiskiem niepokojącym, niski poziom opanowania przez słuchaczy tych kursów wiedzy tak z przedmiotów społeczno-politycznych jak i taktyczno-operacyjnych.

Wśród słuchaczy kursów stwierdza się duże zróżnicowanie poziomów wiedzy, a według opinii szefa katedry SO 1/3 słuchaczy nie powinna być na III kursie z uwagi na bardzo niski stan wiedzy z taktyki ogólnej.

Na wszystkich kursach zaocznych stwierdza się bardzo słabe przygotowanie do zajęć w pierwszych dniach zgrupowań.

Mimo niewątpliwie występujących braków w procesie dydaktyczno-wychowawczym, program studiów w pierwszym półroczu został zrealizowany na poziomie dobrym. Odnotowano również szereg pozytywnych zjawisk, do których można między innymi zaliczyć:

- ściślejsze wiązanie teorii z praktyką, co przejawia się w ściślejszej niż do tej pory współpracy akademii z wojskami;
- udział słuchaczy w ćwiczeniach z wojskami szczególnie na szczeblu dywizyjnym na konkretnych stanowiskach służbowych;
- podnoszenie na właściwy poziom przeprowadzanych instruktaży dla wykładowców, a także udzielanie konsultacji dla słuchaczy /szczególnie III kursów w opracowywaniu prac dyplomowych/;
- zaangażowanie się kadry naukowo-dydaktycznej w pracy pozalekcyjnej ze słuchaczami w kołach naukowych;
- poświęcenie dużo uwagi i czasu problemowi indywidualizacji nauczania i pracy ze szczególnie uzdolnionymi i uzdolnionymi słuchaczami;

- powierzanie szczególnie uzdolnionym pod kierunkiem kierowników grup prowadzenie zajęć grupowych;
- wyłączenie słuchaczy do gier wojennych KPO;
- prowadzenie na wyższym poziomie zajęć grupowych.

W okresie I półrocza poszczególne kursy uzyskały następujące oceny:

Lp.	Nazwa kursu	I kursy ocena	II kursy ocena	III kursy ocena	Uwagi
Kursy ogólnowojskowe					
	1 grupa	3,85	4,40	4,28	
	2 grupa	3,84	4,38	4,41	
	3 grupa	3,59	4,46	4,21	
	4 grupa	3,85	4,36	4,51	
	5 grupa	3,94	4,40		
	Średnia za kurs	3,81	4,40	4,35	
Kursy ogólnowojskowe zaoczne:					
	1 grupa	3,36	4,17	3,85	
	2 grupa	3,62	4,16	4,10	
	Średnia za kurs	3,49	4,16	3,98	
	Kurs RW i AO	-	-	4,39	
	Kursy WŁącz	-	4,50	4,60	
	Kursy WChem	-	4,15	4,46	
	Kursy WInż	-	4,28	4,61	
	Kursy WR i A	4,13	4,32	4,74	
	Kursy WOFL	3,86	4,48	4,38	
	Kursy tyłowe	-			
	1 grupa		4,45	4,32	
	2 grupa	3,75	4,40	4,30	
	Średnia za kurs	-	4,42	4,31	
	Kursy WOPK				
	stacjonarne	4,01	4,36	4,47	
	zaoczne	3,85	3,99	4,13	

1	2	3	4	5	6
	Kursy LO				
	1 grupa	3,80	3,94	4,25	
	2 grupa	3,78	4,04	4,39	
	zaoczne	3,56	3,77	4,33	
	Średnia za kurs	3,71	3,92	4,32	
	Kursy ZWL	4,42	-	4,26	

Z powyższej tabelki wynika, że poziom nauczania w ASG WP oscyluje w granicach 3,49 - 4,70.

W pierwszym półroczu w dalszym ciągu poświęcono dużo uwagi na wszechstronną i wieloetapową działalność na rzecz rozwoju indywidualnego przodownictwa i zespołowego współzawodnictwa między katedrami, kursami i grupami szkolnymi. Działalność ta oparta była o zawarte ustalenia akademickiego regulaminu o przodownictwie i współzawodnictwie - wniosła w proces studiów wiele pozytywnych zjawisk, do których zaliczamy:

- wzrost zaangażowania słuchaczy w opracowywaniu wiedzy i materiałów przewidzianych programem studiów;
- podniesienie poziomu dyscypliny studiów i dyscypliny indywidualnej oraz porządku wojskowego w katedrach, na kursach i w grupach;
- rozbudzanie aktywności wśród kadry naukowo-dydaktycznej i słuchaczy.

Rok akademicki 1975/76 jako przodujące katedry rozpoczęły: KTWRIA, KTO oraz KTWInż.

Do przodujących grup zaliczono: grupę II KWInż i III grupę KWInż. Ponadto już w okresie pierwszego półrocza roku akademickiego 1975/76 w dniu Święta Akademii nadano zaszczytne miano "wzorowych pracowników akademii" nowym zastępom pracowników naukowo-dydaktycznych i słuchaczom uczelni.

Wymieniając osiągnięcia jakie wniósł w proces studiów rozwój przodownictwa i współzawodnictwa, stwierdza się nadal także pewne nieprawidłowości, jakie wystąpiły w tym względzie. Wyrażają się one głównie w pogoni za coraz wyższymi ocenami. Komendant ASG WP już niejednokrotnie zwracał na to uwagę i stwierdził, że prowadzi to w wielu wypadkach do niewłaściwego stosunku słuchaczy do studiów, szczególnie słuchaczy słabych. Poza tym stwarza to dla kierownictwa akademii niejasny obraz

faktycznego poziomu opanowanej wiedzy przez słuchaczy i realizacji celów, jakie przed naszą uczelnią zostały postawione przez przełożonych. W miejscu tym należy stwierdzić, że przodownictwo i współzawodnictwo w szczególności nakłada na kadre obowiązek obiektywnego oceniania zdolności poszczególnych słuchaczy i powinno stanowić czynnik mobilizujący słuchaczy do wytężonego wysiłku. Należy doprowadzić do tego aby wyniki studiów były obiektywne, a współzawodnictwo i przodownictwo grupowe i indywidualne prowadziło do przyswajania przez słuchaczy maksymalnej wiedzy i umiejętności. Nauczyciele akademicy w tym zakresie winni zmienić swoje podejście do tego zagadnienia, surowsza, a zarazem sprawiedliwa ocena niewątpliwie przyczyni się do podniesienia poziomu wiedzy słuchaczy.

Frekwencja na zajęciach z wyjątkiem nielicznych spóźnień nie budzi zastrzeżeń /95-96%/.

Procentowa frekwencja na poszczególnych kursach przedstawia się następująco:

Lp.	Nazwa kursu	Frekwencja na zajęciach			Uwagi
		I. kursy %	II kursy %	III kursy %	
1	2	3	4	5	6
	Kursy ogólnowojskowe				
	stacjonarne	97,7	98,5	94,3	
	zaoczne	92,4	97,8	98,35	
	Kurs RWiAO	-	-	92,7	
	Kursy WRiA	98,0	97,2	94,7	
	Kursy WOPL	99,0	97,1	94,3	
	Kursy tyłowe	95,2	92,8	92,4	
	Kursy WInż	98,4	96,5	95,9	
	Kursy WŁącz	99,4	98,3	98,1	
	Kursy WChem	93,1	95,2	96,6	
	PSOS	-	-	96,0	
	Kursy WOPK	99,5	99,1	98,7	
	Kursy LO	98,0	98,0	99,2	
	Kursy ZWL	99,9	-	99,1	
	Kursy zaoczne WOPK	99,9	99,9	99,9	
	Kursy zaoczne LO	99,0	99,0	92,0	

W okresie sprawozdawczym dużo uwagi poświęcono samodzielnemu studiowaniu, indywidualizacji nauczania i sprawie ujawnienia i kształcenia szczególnie uzdolnionych słuchaczy.

W wyniku dokonanych zmian w programach nauczania oraz stosowanie nowych form i metod nauczania zaistniała możliwość większego poświęcenia uwagi pracy ze słuchaczami w procesie dydaktyczno-wychowawczym w czasie zajęć służbowych jak i pozalekcyjnych.

Jednymz problemów w tym względzie na który Komenda niejednokrotnie zwracała uwagę, to problem pracy katedr nad szczególnie uzdolnionymi /uzdolnionymi/ słuchaczami.

W pierwszym półroczu roku szkolnego 1975/76 temu problemowi poświęcono dużo uwagi. W zależności od kierunku uzdolnień -stosowano odpowiednie formy pracy i stawiano konkretne zadania.

Do najczęściej stosowanych form w pracy ze szczególnie uzdolnionymi / uzdolnionymi / można zaliczyć:

- prowadzenie rozmów przez kierownika taktycznego grupy oraz kierownika naukowego;
- prowadzenie indywidualnej dyskusji wykładowcy /opiekuna/;
- angażowanie ich do aktywnego udziału w pracach Koła Naukowego Słuchaczy ;
- wyznaczanie na odpowiadające ich uzdolnieniom stanowiska na ćwiczeniach i grach wojennych;
- powierzanie samodzielnego /przy obecności wykładowcy/ prowadzenia zajęć grupowych i seminaryjnych;
- prowadzenie zajęć na niższym kursie na tematy zgodne z pracą indywidualną lub dyplomową;
- przydzielanie prac dyplomowych, opracowanie których wymaga posiadania szczególnie obszernej wiedzy oraz umiejętności samodzielnego twórczego myślenia;
- wyznaczanie słuchaczy uzdolnionych do udziału w ćwiczeniach z kursami podyplomowymi;
- udzielanie przez słuchaczy kursów specjalistycznych konsultacji słuchaczom grup ogólnowojskowych ;
- zlecenie napisania recenzji z przeczytanych książek i artykułów;
- przygotowanie i wygłoszenie informacji w ramach pracy pozalekcyjnej;
- opracowywanie kierunkowych zadań na praktykę liniową.

Wymienione formy i metody pracy ze szczególnie uzdolnionymi /uzdolnionymi/ słuchaczami nie wszystkie stosowane były w poszczególnych katedrach. W zakresie tym należy jeszcze bardziej współdziałać między katedrami, a rezultaty jednej katedry w tym zakresie przenosić na pozostałe.

Należy stwierdzić, że działalność ta oprócz korzyści dydaktycznych w bardzo poważnym stopniu przyczynia się do doskonalenia cech osobowości słuchacza - rozwijania samodzielności, inicjatywy, zdecydowania, śmiałości i odwagi w działaniu.

Na dzień dzisiejszy poszczególne kursy mogą poszczycić się następującą ilością szczególnie uzdolnionymi i uzdolnionymi słuchaczami.

Nazwa kursu	Szczególnie uzdolnieni	Ilość	Uzdolnieni	Ilość
1	2	3	4	5
III KOgól	2		3	
III KRWIAO	-		2	
III KWR1A	1		2	
III KWOPŁ	1		1	
III KTWInż	1		1	
III KTWChem	1		2	
III KTT	1		2	
III KTWŁącz	2		-	
III KWOPK	1		1	
III KLO	1		3	
III KZWL	-		2	
II KOgól	3		5	

1	2	3	4	5
II KWRIA	1		3	
II KWOPŁ	-		1	
II KTWŁącz	1		1	
II KTWInż	1		4	
II KTWChem	-		3	
II KTT	2		1	
II KWOPK	1		2	
II KLO	-		3	

Ponadto na wszystkich I kursach do grona uzdolnionych zaliczono 17 słuchaczy.

Problem indywidualizacji nauczania oraz bardziej staje się docenianym czynnikiem w całokształcie studiów w ASG WP.

Jak już zaznaczono wcześniej nasze programy szkolenia w obecnym ustawieniu sprzyjają, a zarazem zmuszają szkolonych do intensywnej pracy samokształceniowej. Wydaje się, że w procesie tym nie wszystkie Katedry dały możliwość niektórym słuchaczom wcześniejszego zaliczania przedmiotów, zdania kolokwium lub egzaminów.

Lepiej natomiast można powiedzieć o roli kierowników grup, którzy realizując zasadę indywidualizacji nauczania stosowali odpowiednio ukierunkowaną pracę polegającą na:

- wyznaczaniu słuchaczy na odpowiednie stanowiska w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych i szkieletowych;
- stosownie do zdolności słuchaczy przydzielanie /sugerowanie/ prac kursowych i dyplomowych;
- udzielanie dodatkowych konsultacji pojedynczym słuchaczom na tematy, które przez nich zostały słabo opanowane;
- wprowadzanie w czasie zajęć dodatkowych założeń /odmiennych od wyjściowych/ wymagających od słuchaczy pogłębionych analiz, inwencji i pomysłowości;

- stawianie zadań z zakresu studiowania dodatkowej literatury o ustalonej tematyce itd.

Reasumując ten problem można stwierdzić, że celem indywidualizacji nauczania było dążenie do stworzenia warunków dla jak najlepszego opanowania przez słuchaczy treści programowych w drodze uzupełniania wiedzy i rozszerzenie zainteresowań. Uzyskiwane wyniki uzależnione były między innymi od uzdolnień i stopnia przygotowania do studiów, zainteresowań oraz należytej pracy kierowników grup w ustawianiu słuchaczy w całości ich pracy.

W minionym półroczu dużo uwagi poświęcono sprawie dokładnego, wszechstronnego poznawania słuchaczy oraz zwiększanie samodzielności studiów. Kierownicy kursów i grup dobrze zrozumieli to, że są odpowiedzialnymi za indywidualne losy każdego powierzonego ich opiece oficera-słuchacza. Nie ma takiego kierownika grupy, który by stwierdził inaczej, że tylko poprzez dokładne poznanie słuchacza pozwoli im na należyte sterowanie studiami słuchaczy.

Coraz większego znaczenia w omawianym okresie nabierało zwiększanie samodzielności studiów i rola nauczyciela akademickiego, jako symulatora studiów.

Modernizacja koncepcji studiów przyczyniła się do zwiększenia samodzielności słuchaczy w procesie dydaktycznym. Znajdowało to wyraz w możliwości znacznie bardziej elastycznego realizowania programów jak i zwiększenie czasu dyspozycyjnego słuchaczy /wszystkie popołudnia, wszystkie soboty, dwa dni w miesiącu wolne/.

Wszystko to sprzyjało realizacji bardziej samodzielnego /oczywiście pod kierunkiem wykładowcy/ zdobywania wiedzy i umiejętności kształtowania swych postaw i osobowości, jak również samodzielnego organizowania studiów, właściwego gospodarowania czasem, dojrzałego stosunku do swych zadań i obowiązków.

Mimo niewątpliwych osiągnięć daje się jeszcze zauważyć, że część słuchaczy nie w pełni wykorzystuje możliwości samodzielnego studiowania i wyniesienia z murów naszej uczelni głębokiej i rzetelnej wiedzy.

Dowodem tego może być nie w pełni wykorzystywanie przez słuchaczy czasu wolnego, chęć dodatkowego wyjazdu do domu. W zakresie tym dużo do zrobienia mają szczególnie kierownicy grup, którzy poprzez należytą kontrolę, stawianie zadań mogą przyczynić się do jeszcze lepszego i racjonalniejszego wykorzystania godzin i dni wolnych, a tym samym lepszego opóźnienia nakazanej wiedzy.

Zadania w procesie nauczania w II półroczu roku akademickiego 1975/76

Problem realizacji programu studiów w pierwszym półroczu, występujące braki i niedociągnięcia oraz osiągnięcia omawiane były między innymi na odprawie w dniu 16.01.1976r oraz na radzie poświęconej działalności ASG WP w latach 1971-1975 i wytyczono kierunki do działalności na lata 1976-1980. Szczegółowo omawiane były na posiedzeniach rad pedagogicznych. W oparciu o materiały rad pedagogicznych i kontroli przeprowadzono szczegółową analizę braków i niedociągnięć, a z wnioskami wynikającymi z niej szefowie katedr zostaną zapoznani na posiedzeniu międzykatedralnym w miesiącu maju.

W drugim półroczu przed akademią stoją następujące zasadnicze przedsięwzięcia szkoleniowe:

- przygotowanie i przeprowadzenie trzech ćwiczeń w terenie z wykorzystaniem pociągu /I,II,III kursy/;
- przygotowanie i przeprowadzenie ćwiczenia szkieletowego /III kursy/, III kurs i PSOS udział w ćwiczeniach szkieletowych WOW;
- przeprowadzenie ćwiczenia na wozach dowodzenia /1-KWLąd/;
- przygotowanie i przeprowadzenie rekonesansu wybrzeża /PSOS/;
- organizacja i przeprowadzenie obrony wybrzeża morskiego /obóz letni II KWLąd/;
- udział w ćwiczeniach na mapach w WSOSK /I kurs TT/;
- odbycie pięciu /w siedmiu wyjazdach/ podróży polowo-historycznych;
- zorganizowanie i zabezpieczenie siedmiu pokazów nowoczesnego sprzętu wojskowego, urządzeń tyłowych i innych /Wesoła, Ciechanów, Kazuń, Modlin, Sochaczew, Powidz/;
- rozdanie tematów prac dyplomowych słuchaczom II kursów;
- przygotowanie, zabezpieczenie i przeprowadzenie egzaminów rocznych i egzaminów dyplomowych;

- przygotowanie i zabezpieczenie promocji oraz wyjazdu słuchaczy na: urlop, praktyki liniowe, praktyki kwatrmistrzowskie, szkolenia specjalistyczne;

Ww. przedsięwzięcia wymagają zaangażowania tak kadry naukowo-dydaktycznej jak i zabezpieczającej. Końcowy wynik naszych wysiłków bieżącego roku szkolnego zależeć będzie od zaangażowania, zdyscyplinowania, wysokiego poziomu organizacyjnego tak pod względem merytorycznym i metodycznym oraz od pełnego zabezpieczenia.

Należy właściwie przygotować potrzebne materiały do realizacji tych przedsięwzięć, należy je przygotować i przeprowadzić instruktarze do każdego ćwiczenia, pokazu czy innego przedsięwzięcia, a następnie dołożyć starań aby zrealizować je na jak najwyższym poziomie. Realizacja tych przedsięwzięć wymaga włączenia się wszystkich komórek organizacyjnych oraz naszych POP. Komitet partyjny uczelni na odprawach sekretarzy POP zadania takie przed poszczególnymi organizacjami stawia i czuwa, aby te zadania jeszcze lepiej zabezpieczyć.

Do zadań realizowanych w drugim półroczu należy zaliczyć również:

- przeprowadzenie i zakończenie kursu przygotowanego oraz naboru kandydatów do ASG WP i akademii za granicą;
- ostateczne opracowanie nowych założeń programowych /uwzględnienie w nich uwag i postulatów instytucji centralnych MON/;
- organizacja i kontrola praktyk liniowych i kwatrmistrzowskich dla I i II kursów;
- organizacja i przeprowadzenie kursów instruktorsko-metodycznych /ogólnoakademickich w lipcu i katedralnych we wrześniu/.

Kurs przygotowawczy do ASG WP zorganizowany został w Skierniewicach. Stosunkowo niedaleka odległość pozwoliła akademii na dobre organizacyjne obsłużenie i zabezpieczenie go.

Nabór kandydatów poprzez egzamin konkursowy powinien zapewnić aby na studia mogli dostać się najlepsi. Szefowie poszczególnych katedr winni egzekwować taką wiedzę od kandydata, która pozwoliłaby na poszerzanie wiadomości a nie przerabianie tej wiedzy w czasie studiów.

W celu ujednoczenia i podniesienia kwalifikacji dydaktycznych i metodycznych kadry naukowo-dydaktycznej w miesiącu lipcu i wrześniu 1976 roku zostaną przeprowadzone ogólnoakademickie i katedralne kursy metodyczne.

Główna problematyka kursu ogólnoakademickiego:

- informacja o nowych tendencjach rozwojowych rodzajów wojsk i służb, planowanych zmianach organizacyjnych, technicznych oraz norm użycia, uwzględniając doświadczenia w tym zakresie akademii im. Woroszyłowa;
- metodyka nauczania słuchaczy przedmiotu "służby sztabów" w świetle badań komisji kontrolno-badawczej w roku akademickim 1975/76;
- metodyka pracy ze słuchaczami szczególnie uzdolnionymi i uzdolnienymi;
- pokaz pokonywania psychologicznego toru przeszkód i urządzeń tyłowych;
- niektóre problemy pracy partyjno-politycznej w działaniach bojowych na szczeblu operacyjnym .

Katedralne kursy metodyczne powinny szczególną uwagę zwrócić na ujednoczenie i doskonalenie form i metod oddziaływania dydaktyczno-wychowawczego na słuchaczy.

W tematyce kursów winny znaleźć się ponadto zagadnienia sposobu realizowania zadań wynikających z narady odbytej w dniu 3.05.1976 r oraz uwag i ocen wynikających z egzaminów końcowych, protokołów komisji egzaminów dyplomowych i wytycznych Komendy akademii dokonanej na podsumowaniu kursu instruktorsko-metodycznego ogólnoakademickiego.

Na przykładzie bazy szkoleniowej /gabinetowej/ Oddziału Wojsk OPKiL można śmiało powiedzieć, że zajęcia w tych salach prowadzi się ciekawiej i z pełnym wykorzystaniem środków audiowizualnych. Rozwojowi bazy szkoleniowej poświęca się dużo uwagi czego dowodem może być wyposażenie 10 sal wykładowych w bloku 101. Do rozpoczęcia roku akademickiego 1976/77 to jest do końca września przekaże się następne 10 sal, a do końca roku 1976 dalsze 10 sal wykładowych. Reasumując rozwój bazy szkoleniowej można stwierdzić, że całość bazy Oddziału Wojsk OPKiL oraz 3/4 tej bazy w bloku 101 będzie nowoczesna, mogąca spełnić zadania stojące przed dydaktyką innowacyjną szkoły wyższej.

Komenda akademii, Komitet Partyjny PZPR ASG WP jest przekonany, że dotychczasowe zabiegi czynione na szczeblu uczelni oraz poszczególne komórki organizacyjne umożliwią usunięcie stwierdzonych braków i niedociągnięć jakie wystąpiły przy realizacji programu studiów pierwszego półrocza.

Szefowie katedr /zakładów/ przy realizacji programu nauczania w drugim półroczu dołożą wszelkich starań aby nie dopuścić do wystąpienia omawianych już błędów i poprzez postawienie na wysokim poziomie merytorycznym, dydaktycznym i organizacyjnym wykonają wszystkie przedsięwzięcia szkoleniowe jak najlepiej. Potwierdzeniem tego i należytego wykonania postawionych przed nimi zadań będą oceny przedsięwzięć realizowanych w drugim półroczu, egzaminów końcowych i egzaminów dyplomowych. Oceny te potwierdzą i dadzą satysfakcję tak kadrze naukowo-dydaktycznej jak i kierownictwu akademii, że wysiłek szkoleniowo-wychowawczy nie został zmarnowany, a przyczynił się do osiągnięcia celu jaki został postawiony przed komórkami organizacyjnymi na rok akademicki 1975/76.

Zakończenie roku akademickiego planowane jest na dzień 10 lipca 1976 roku. Pomyślnie jego zakończenie i pełne wzorowe przygotowanie się do nowego roku szkolnego, to nasz partyjny i służbowy obowiązek, to część wkładu wynikającego dla uczelni z realizacji uchwał VII Zjazdu PZPR.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

W myśl słów tow. płk. Jury z referatu wynika, że w całokształcie naszej uczelni ogromną rolę odegrała akademicka organizacja partyjna. Była ona i jest ideowym inspiratorem i współtwórcą naszych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia akademii, a przede wszystkim w działalności ideologicznej, dydaktyczno wychowawczej, społecznej i socjalno-bytowej. Ja w swoim wystąpieniu pragnę zaświadczyc się na trzech sprawach dotyczących problematyki wewnętrznej partyjnej:

- 1 - rost szeregów partyjnych;
- 2 - dyscyplina partyjna;
- 3 - krytyka i samokrytyka.

Przechodzę do sprawy pierwszej - rostu szeregów partyjnych.

Nasza Partia od dłuższego już czasu, a szczególnie po VII Zjeździe coraz większy nacisk kładzie na indywidualną aktywność członków i kandydatów partii, stawia się większe wymagania, akcentując niezbędnosć przodownictwa i zaangażowania we wcielaniu w życie polityki partii. Chodzi w tym wypadku o wzrost jej kierowniczej roli w danym środowisku poprzez wzrost przodującej roli każdej POP, a także każdego członka i kandydata partii w codziennym życiu i pracy. Masowość naszej partii oznacza jednocześnie, że w polityce dotyczącej jej rozwoju pierwszoplanowy staje się czynnik jakościowy, a nie ilościowy.

W rezultacie dotychczasowej naszej działalności aktualne upartyjnianie w naszej uczelni wygląda następująco:

- oficerowie kadry	- 94,8%	} średnio 98,4%
- oficerowie słuchacze	- 99,2%	
- chorążowie	- 80,0%	
- podoficerowie zawodowi	- 40,0%	
- żołnierze służby zasadniczej	- 6,5%	
- pracownicy cywilni	- 6,4%	

Komitety partyjne i całe POP rozwijały i doskonaliły pracę nad jakościowym umacnianiem i rostem szeregów partyjnych, traktując tę sprawę jako jedno z ważniejszych zadań w działalności wewnętrznej partyjnej. W rezultacie tej pracy szeregi partyjne powiększyły się o kilkudziesięciu wartościowych towarzyszy.

Wiemy przecież, że wysoka jakość szeregów partyjnych stanowiła zawsze i stanowi ważny cel działalności organizacji partyjnych naszej uczelni.

Do partii przyjmuje się przodujących żołnierzy i pracowników cywilnych.

W ubiegłym pięcioleciu, a szczególnie w ostatnich dwóch latach widoczny jest wzrost, pomimo zaostrzonych kryteriów, i przykładowo w roku 1974 przyjęto do partii 19 kandydatów, a w 1975 już 26. Oczywiście liczby te jeszcze nas nie zadowolają, szczególnie biorąc pod uwagę środowiska żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych, gdzie ilość przyjęć jest stosunkowo mała i % upartyjnienia znacznie niższy niż średnia w WP.

Doszukując się przyczyn tego stanu rzeczy należy podkreślić i to, że w tym środowisku, gdzie członkowie i kandydaci nie posiadają autorytetu, a działalność organizacji jest wpełn legalna, nikt z nią się nie liczy - też nie ma bazy do wzrostu szeregów partii.

Środowisko często nie liczy się z organizacją partyjną, gdzie jest słabo organizowana i prowadzona praca ideologiczna. Tam, gdzie instytucja, organizacja partyjna pracuje powierzchownie, połowicznie - płytko - środowisko to nie tworzy bazy do wzrostu szeregów partyjnych.

KP zwraca uwagę i na to, że gdzie nie ma aktywu do pracy z bezpartyjnymi, tam nie tylko widzimy słabość organizacji, ale i brak chętnych do wstępowania w szeregi PZPR. Często stosunki wewnętrzne i praktyka pracy oczywiście niewłaściwa, przeszkadza w działalności partyjnej i rozroście jej szeregów.

Sprawa druga - dyscyplina partyjna.

Komitety partyjne i POP dużo uwagi poświęcały sprawom dyscypliny i porządku wojskowego. Sprawy te były przedmiotem okresowych analiz i narad, które pozwoliły ujawnić źródło i przyczyny notowanych wykroczeń i podjąć skuteczne środki profilaktyczne. Podejmowane w tej dziedzinie kierunki działania zdały praktyczny egzamin, co wcale nie znaczy, że wszystko tutaj już zostało zrobione.

Tym bardziej, że istnieje część członków partii, którzy są karani głównie za nadużywanie alkoholu. I pozwolą Towarzysze dla porównania przytoczyć cyfry: w 1974 r. - 6, w 1975 r. - 9, a w 1976 r. - już 6 towarzyszy ukarano partyjnie. Z tego na 9 ukaranych w 1975 r., aż w 6 przypadkach były kary związane z nadużywaniem alkoholu. Zjawisko to musi niepokoić nie tylko KP, ale i każdego z nas, bo podważa przodującą rolę członków partii i świadczy o wielu słabościach naszej pracy ideowo-wychowawczej i wewnątrzpartyjnej w niektórych POP.

Należy pobudzać i kształtować wciąż wyższe poczucie indywidualnej odpowiedzialności każdego z nas za całokształt pracy ideowo-wychowawczej. Nasza instancja partyjna uważa, że tylko w ciężkim trudzie, porządku, zorganizowanym i społecznie użytecznym działaniu hartuje się członek partii.

Aby mieć osiągnięcia w wymienionych dziedzinach życia wewnątrzpartyjnego, a może i innych powinniśmy być krytyczni i samokrytyczni. Widzieć zło u innych, ale przede wszystkim u siebie.

W działalności partii powinniśmy się kierować zasadami centralizmu demokratycznego i demokracją wewnątrzpartyjną jako niewzruszonymi zasadami organizacji i działania PZPR - partii typu lenińskiego.

Dlatego też krytykę i samokrytykę winniśmy widzieć jako metodę doskonalenia pracy partyjnej i służbowej. Nie będę ukrywał, że od dłuższego już czasu niektóre z naszych organizacji partyjnych, w niewystarczającym stopniu korzystają z tego oręża. Zbyt często spotykamy się z ugrzecznionymi, a nawet wyreżyserowanymi zebraniem. Wydaje się, że ten stan skutecznie przezwyciężamy.

Obowiązkiem instancji, organizacji partyjnych, przełożonych jest stwarzanie warunków dla rozwoju krytyki. "Twórcza dyskusja i konstruktywna krytyka stanowią ważny element wychowania członków partii i utrwalania dyscypliny społecznej, chronią przed niebezpieczeństwem deformacji w życiu partyjnym".

Zadaniem nas wszystkich - członków partii, instancji i organizacji partyjnych, organizacji młodzieżowych i społecznych oraz przełożonych służbowych - jest zastanowić się nad przyczynami zaobserwowanych zjawisk i sposobami ich przezwyciężenia. Równocześnie musimy rozwijać i doskonalić wszystkie te kierunki działania ideowo-politycznego, które zdały praktyczny egzamin.

Na zakończenie kilka wniosków do dalszej naszej pracy w dziedzinie wewnątrzpartyjnej:

- wyrabianie aktywnej i ideowej postawy;
- przodowanie w pracy i służbie;
- dawanie przykładu osobistego członków partii we wszystkich dziedzinach naszej działalności /w tym i dyscyplinie/;
- ożywienie działalności organizacji młodzieżowej w kierunku przygotowania aktywu do wstąpienia w szeregi PZPR;
- stawianie wysokich wymagań wobec członków partii;
- doskonalenie metod i form rozliczania z wykonywanych zadań, a szczególnie w czasie zebrań POP i posiedzeń komitetów;
- należy pobudzać, wykształcać wciąż wyższe poczucie odpowiedzialności każdego z nas za całokształt pracy ideowo-wychowawczej.

SZANOWNI TOWARZYSZE!

W nawiązaniu do referatu tow. płk Jury pragnę podzielić się swoimi refleksjami na interesujący nas temat, ze szczególnym podkreśleniem roli w tym zakresie instancji i POP.

Celem, a jednocześnie prawem socjalizmu - jest zaspokajanie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych społeczeństwa. Jedność tych dwóch elementów dostrzegana i realizowana w procesie budowy socjalizmu w naszym kraju - znalazła ponowne dobitne potwierdzenie w uchwale VII Zjazdu Partii.

Stąd nie przypadkowo problemy szeroko rozumianej kultury zajmują coraz więcej miejsca w działaniu Centralnych Organów Partii i Państwa.

Nie należy więc zapominać, że kultura jest i nadal będzie ważną płaszczyzną dalszego pogłębiania jedności i przyjaźni krajów wspólnoty socjalistycznej oraz ważnym narzędziem umacniania wpływów idei socjalizmu i zasad pokojowego odprężenia oraz współpracy w świecie.

Jednocześnie pamiętać trzeba, że sfera kultury staje się coraz bardziej ważnym terenem walki ideologicznej dwóch światowych systemów - socjalizmu i kapitalizmu. Osłabienie konfrontacji polityczno-militarnej wzmacnia - o czym nikt już nie wątpi - walkę o świadomość ludzką, o sposób widzenia świata i jego perspektyw, o jakość modelu człowieka, jego miejsce w społeczeństwie, o motywacje działania i możliwości rozwoju jednostki ludzkiej.

Czas w jakim żyjemy oraz zasięg zjawiska, które skrótowo określamy mianem sfery kultury rozumianej nie tylko wąsko - jako twórczość artystyczna i jej funkcje wychowawcze, rozrywkowe itp., ale szeroko - jako zespół wartości intelektualnych i moralnych zwyczajów i obyczajów, jako wyraz filozofii człowieka, system poznawania i oceny świata oraz sposób kształtowania stosunków międzyludzkich w procesie pracy i poza nią - wymaga kompleksowego, wielopłaszczyznowego ujęcia zarówno od strony kultury zawodowo-technicznej, współżycia zbiorowego, jak i kultury osobistej każdego członka naszej społeczności akademickiej.

Temu zapotrzebowaniu wychodzi na przeciw Program Rozwoju Kultury w Siłach Zbrojnych PRL na lata 1976-80, a który stanowi jednocześnie podstawę do opracowania naszego - akademickiego programu działania w zakresie kompleksowego i harmonijnego rozwoju kultury

wśród kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych najstarszej wyższej uczelni Wojska Polskiego.

Realizacja tak szerokiego i dalekosiędnego programu pociąga za sobą konieczność zmiany naszych postaw i zapatrywań, odejścia z pozycji konsumenta, a przejścia na pozycje aktywnego uczestnika i współtwórcy kultury.

W aspekcie coraz bardziej rozwijającej się nauki i techniki wojennej, jednostronny rozwój współczesnego oficera jest - ze względu na jego interesy osobiste oraz społeczne - niewystarczający. Albowiem nawet najwspanialszy fachowiec w jednej dziedzinie, jeśli w pozostałych jest tylko konsumentem, dyletantem - będzie człowiekiem nie umiejącym się poruszać po skomplikowanym labiryncie współczesnej cywilizacji. Jest tak jak pisał Bohdan SUCHODOLSKI: "W nowoczesnych warunkach cywilizacji naukowo-technicznej nie jest atutem ludzi dysponować doświadczeniem lub też posiadać rutynę; ich jedynym atutem jest dotrzymywać kroku dokonywującym się procesom przemian".

Do tych zmian musimy się przygotować tak jak przygotowywaliśmy się do pracy zawodowej. Najskuteczniejszym środkiem tego przygotowania - jak wykazała to praktyka - jest czynne uczestnictwo w życiu zawodowym, społecznym i kulturalnym.

Stąd też nasuwa się pytanie - co chcemy osiągnąć poprzez realizację naszego programu rozwoju kultury?

Sądzę, że konsekwentne wdrażanie w życie zaplanowanych przedsięwzięć w zakresie rozwoju kultury, przyczyni się do pogłębiania socjalistycznej świadomości kadry, słuchaczy, żołnierzy służby zasadniczej i pracowników cywilnych, a także rodzin wojskowych. Niewątpliwie również przyczyni się do wzrostu zaangażowania naszego środowiska w procesie naukowo-badawczym i dydaktyczno-wychowawczym. Mamy również prawo oczekiwać, że to wszechstronne aktywne życie kulturalne umocni dyscyplinę i porządek wojskowy, skutecznie będzie kształtować postawy ideowo-moralne i socjalistyczne stosunki międzyludzkie naszego stanu osobowego.

Upatrujemy w tym również źródło dalszego zacieśniania więzi ze środowiskami twórczymi i całym społeczeństwem Warszawy. Dlatego też zachodzi konieczność powiązania całej działalności służbowej, partyjnej i społecznej z procesem aktywizacji kulturalnej naszego środowiska osobowego w kierunku przepełnienia wysoką kulturą - pracy nauczycieli akademickich, kadry administracyjno-zabezpieczającej

oraz wszystkich innych ogniw tworzących organizm uczelni.

Wszechstronny rozwój życia kulturalnego nie może ominąć również czasu wolnego, rozumianego jako czasu do własnej dyspozycji i realizacji indywidualnych zainteresowań. Bowiem między czasem wolnym a pracą służbową zachodzą wzajemne zależności. Sprawniejsza i wydajniejsza praca - to więcej czasu na odpoczynek. Racjonalna organizacja czasu wolnego - to większa efektywność pracy. Tak więc czas wolny - to czas cenny, bo również społeczny. Przy takim ujęciu problemu nie jest dla nas sprawą obojętną model spędzania czasu wolnego w naszym środowisku.

W naszym działaniu na niwie kultury musimy uwzględnić jeszcze inny aspekt tego problemu - wynikający z charakteru uczelni - kształtującej kadry dowódczo-sztabowe dla sił zbrojnych, a mianowicie: nasz absolwent oprócz przygotowania zawodowego, musi posiadać rozległe zainteresowania kulturalne, przyzwyczajenia, nawyki uczestnictwa w życiu kulturalnym, umiejętność wykorzystania dóbr kultury w swojej pracy wychowawczej i dowódczej, a ponadto umiejętność twórczego stosowania nabytych umiejętności w konkretnych warunkach materiałowo-technicznych i kadrowych garnizonów i jednostek, do których trafią po ukończeniu studiów. Wiemy przecież, że nie jest to łatwa sprawa, szczególnie w małych garnizonach oddległych od centrów kulturalnych i oświatowych nawet w skali województw.

Jaką rolę i jakie zadania - w tej kulturalnej ofensywie - powinny przyjąć na siebie Komitet Partyjny i organizacje partyjne poszczególnych oddziałów i katedr akademii?

Osobiście widzę - zarówno dla Komitetu, jak i podstawowych organizacji oraz grup partyjnych - funkcję zespołowego inspiratora i organizatora oraz aktywnego uczestnika wszelkich działań na rzecz realizacji programu rozwoju kultury, wzbogacania jego treści, oraz wprowadzania nowych, bardziej skutecznych form i metod w tym zakresie.

Przodownictwo wszystkich członków, a szczególnie aktywu partyjnego, jego zaangażowanie w ruchu kulturalnym, w pracy Rady Klubu Oficerskiego zachęcać będzie kadre, słuchaczy, pracowników cywilnych i rodziny wojskowe do czynnego udziału w kulturze, a ponadto integrować środowisko na gruncie wspólnych społecznych działań kulturalnych.

POP, a szczególnie grupy mają wielkie możliwości w tworzeniu atmosfery zachęcającej do cennych inicjatyw społecznych, w zapew-

nieniu partyjnego wsparcia i rzetelnej, partyjnej oceny ludzkich wysiłków, dostrzeganiu i udzielaniu moralnej satysfakcji ludziom dobrej roboty, jak również krytycznej oceny tych, którzy zostają w tyle. Niezbędne będzie również, aby w uchwałach tegorocznych zebrań sprawozdawczo-wyborczych ująć własne plany partyjnego wsparcia dla rozwoju kultury, traktując je jako ważny element realizacji uchwały VII Zjazdu Partii.

Ze względu na horyzont czasowy programu /5 lat/, jak również w celu zapewnienia wysokiego poziomu ideowej działalności kulturalnej, konieczne będzie dokonywanie okresowych analiz i ocen oraz podejmowanie odpowiednich uchwał w tej dziedzinie. Niezależnie od tego, nasze wysiłki powinny być intensyfikowane poleceniami partyjnymi zobowiązującymi członków i kandydatów partii do aktywnego udziału w życiu kulturalnym i jego organizowaniu.

Na zakończenie - pragnę wyrazić przekonanie, że tak jak dotychczas, każda POP i każdy członek partii akademickiej organizacji dołoży wszelkich starań, aby wypracowany przez nas program rozwoju kultury przyniósł spodziewane i godne naszych możliwości efekty.

OCENA CZYNU PARTYJNEGO

wykonywanego w dniu 16.05.76 r.

Zgodnie z decyzją Biura Politycznego PZPR, akademickie POP już po raz czwarty, w dniu 16 maja 1976 roku, wzięły udział w czynie partyjnym, manifestując siłę i zwartość partii, dając wyraz patriotyzmu, więzi z klasą robotniczą i społeczeństwem oraz dowody związku z Uczelnią.

W celu należytego zapewnienia frontu robót oraz odpowiedniej ilości narzędzi pracy, Komitet PZPR Akademii Sztabu Generalnego WP przy wydatnej pomocy towarzyszy z Oddziału Technicznego, Kwatermistrzostwa, WAK, GAM i sekretarzy niektórych POP poczynił określone zabiegi organizacyjne umożliwiające pracę wszystkim, którzy zechcieli wziąć udział.

Ogółem pracowano na 21 różnych obiektach na terenie ASG, w ZEGRZU i SKIERNIEWICACH. Wykonywano prace przy obiektach szkoleniowych, sportowych, rekreacyjnych i gospodarczych oraz na rzecz gospodarki narodowej.

Trwałym osiągnięciem użytecznym czynu partyjnego na terenie ASG jest wykonanie prac wysoce użytecznych, poprawiających wygląd estetyczny terenu ASG, którego utrzymanie w należyтым stanie bez społecznego wkładu pracy jest niezmiernie trudne; prac powodujących przyspieszenie oddania do użytku niektórych obiektów szkoleniowych i sportowych będących w remoncie; poprawiających stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego przy obiektach gospodarczych; powodujących szybszą realizację planu wydawniczego itp.

W zorganizowanych pracach społecznych w ramach czynu partyjnego na terenie ASG udział wzięło:

- 1225 członków i kandydatów PZPR;
- 220 członków ZSMP /żołnierze/;
- 15 członków ZSMP /prac. cywilnych/;
- 180 członków ZZ;
- 240 członków rodzin /w tym byli pracownicy dydaktyczno-naukowi, obecnie oficerowie rezerwy lub w stanie spoczynku/;
- 20 członkiń ORW;
- 260 podoficerów i szeregowców służby zasadniczej.

Razem - 2.160 osób.

Ponadto do zabezpieczenia prac użyto:

9 samochodów ciężarowych, 2 wywrotki, 2 traktory z przyczepami, koparkę, spychacz i 2 autokary.

Łącznie pracowano po 3 godziny, a ogólną wartość prac szacuje się na sumę 67.200 zł. z tego na rzecz Sił Zbrojnych 47.000 zł., a na rzecz gospodarki narodowej 20.200 zł.

Organizacja czynu pod względem przygotowania frontu pracy, zabezpieczenia w narzędzia, oprawy propagandowej, działalności bufetów oraz zabezpieczenia sanitarnego była właściwa, do czego w wydatnym stopniu przyczynili się następujący towarzysze:

- Tow. ppłk	Zenon KLIŃSKI
- Tow. ppłk	Marian GĘBUSIA
- Tow. ppłk	Józef WRÓŃSKI
- Tow. mjr	Kazimierz MAKOWSKI
- Tow. mjr	Paweł KOLSICKI
- Tow. chor.	Stefan MARCINKOWSKI
- Tow. st. sier.	Władysław JAWORSKI
- Ob. st. sier.	Stefan DOBRANOWSKI.

Uznaje się, że wszystkie POP w ramach czynu partyjnego wywiązały się z nałożonych zadań, przejawiając dużo własnej inwencji. Ze względu na frekwencję, wysoką inwencję i dużą sumienność wykazaną w pracy wyróżnić należy:

- POP nr 3 - sekretarz Tow. Klemens STACHOWIAK
- POP nr 7 - sekretarz Tow. Roman WELC
- POP nr 12 - sekretarz Tow. Stanisław KUBIELEWICZ
- POP nr 21 - sekretarz Tow. Czesław SULIMA
- POP nr 22 - sekretarz Tow. Ryszard OLSZEWSKI
- POP nr 23 - sekretarz Tow. Ryszard CYDEJKO
- POP nr 10 - sekretarz Tow. Jan KŁAKUS

oraz towarzyszy partyjnych, ZSMP i bezpartyjnych z pododdziałów zabezpieczenia ASG łącznie z sekretarzem tow. por. Jarosławem NITTBREM i dowódcami pododdziałów tow. kpt. Marianem LESICKIM i chor. Aleksandrem PARASKIEWICZEM.

Podczas realizacji czynu ujawnione zostały pewne niedostatki organizacyjne wynikające z braku należytego zamiłowania niektórych osób do punktualności. Ujawnione niedostatki nie miały jednak zasadniczego wpływu na całokształt wysokiej atmosfery towarzyszącej pracy.

Komitet PZPR Akademii Sztapu Generalnego WP całość czynu partyjnego wykonywanego 16 maja 1976 roku ocenia jako akcję wysoce pożyteczną i bardzo udaną, a wszystkim, którzy w pracach wzięli udział wyraża serdeczne podziękowanie.

NOTATKA SŁUŻBOWA

O działalności Zespołów Kontroli Społecznej ASG WP

1. Zespół Kontroli Społecznej przy Akademii Sztabu Generalnego WP rozpoczął działalność w styczniu 1975 roku. Członkowie zespołu wybrani byli przez: organizacje partyjne, SZMW, ZZ i ORW.

Na pierwszym posiedzeniu ZKS członkowie zostali zapoznani z rozkazem MON nr 54 i tymczasowymi wytycznymi GZP nr 5.

Natomiast ogół pracowników ASG, organizacje polityczne i społeczne o istnieniu i działalności ZKS były powiadomione rozkazem Komendanta ASG oraz przez komitety POP, Radę ZZ, ORW i Komitet Osiedlowy.

O działalności bieżącej ZKS wszystkie instancje informowane są systematycznie w ten sposób, że: każde sprawozdanie z działalności ZKS przedstawiane Obywatelowi Generałowi jest omawiane przez Egzekutywę KP Akademii, a następnie przez Komitet Partyjny ASG, na którym są obecni szefowie ogniw organizacyjnych, których działalnością zajmował się ZKS; po zaaprobowaniu sprawozdania przez Obywatela Generała i Komitet Partyjny jest ono publikowane w Biuletynie Informacyjnym KP, a ponadto bywa z reguły omawiane z sekretarzami POP na odprawach w KP Akademii z odpowiednimi zaleceniami dla POP.

Każde sprawozdanie jest omawiane ze wszystkimi członkami zespołu oraz sporządzany jest plan działalności na każde półrocze.

2. Zespół Kontroli Społecznej od stycznia 1975 do kwietnia 1976 roku zajmował się następującymi sprawami:

- działalnością placówek handlowych i usługowych na terenie ASG. ZKS działając w porozumieniu z Komitetem Osiedlowym i Kwatermistrzem ASG spowodował ograniczenie sprzedaży mięsa i wędlin, w wyniku czego polepszyło się znacznie zaopatrzenie. // ?

Poprawiła się obsługa. Spowodowano: przyśpieszenie remontu i oddanie do użytku kantoru pralni ALBA; wyremontowanie pomieszczeń magla i wymianę zużytego sprzętu na nowy; zwiększenie posiadania w sklepie tekstylnym WPH artykułów dla potrzeb żołnierzy zawodowych;

- działalnością Rady Konsumentów kasyna ASG i skutecznością rozwiązywania przez kierownictwo kasyna oraz sekcję żywnościową niedociągnięć w pracy tej placówki.

Uznać należy, że w kasynie nastąpiły zmiany na lepsze. Ustało powszechne narzekanie na jakość posiłków. Zmniejszyły się narzekania na kulturę obsługi i czystość. Mimo to trzeba uznać, że sprawy te nie są jeszcze rozwiązane należycie. Ponadto pilnego rozważenia wymagają dwie sprawy /o czym mówić się będzie na posiedzeniu Rady Konsumentów/, a mianowicie: wprowadzenie maszyn do mycia naczyń i dalsze polepszenie kultury obsługi konsumentów;

- działalnością Komitetu Osiedlowego. W wyniku czego stwierdzono, iż działalność Komitetu mimo pewnych zjawisk pozytywnych nie przynosi oczekiwanych rezultatów, zwłaszcza w zakresie porządku i bezpieczeństwa w osiedlu. Sprawie tej zamierza się poświęcić więcej uwagi po wyborach /w kwietniu br./ nowego KO;

- działalnością Komisji Bytowej ASG. ZKS zajmował się działalnością tej komisji w wyniku dużej ilości narzekań na rzekomo niesprawiedliwy podział mieszkań. Zarzuty te nie zostały potwierdzone;

- dokonano oceny dalszej przydatności bloku 20 na magazyn sprzętu Oddziału Szkolenia. Uznano, że wobec braku innych pomieszczeń blok ten należy wyremontować. Propozycję tę Obywatel Generał zaaprobował w lipcu 1975 roku, mimo to, blok nie jest remontowany.

Na marginesie tej sprawy melduję, że konieczne jest aby Oddział Szkolenia dokonał inwentaryzacji sprzętu szkoleniowego znajdującego się w magazynach, a następnie wybrakował sprzęt zużyty, niesprawny i nie nadający się do użytku, by wygospodarować dodatkową powierzchnię magazynową, tak aby zwolniony został magazyn w bloku 36, który winien być przeznaczony na magazyn dla sekcji żywnościowej /dla sprzętu polowego/, zwłaszcza kuchni zapasu "N", które są przechowywane w pomieszczeniach nie nadających się do tego celu;

- prawidłowością funkcjonowania niektórych ogniw organizacyjnych ASG, a w tym:

a/ służbę mundurową - uznano jej działalność za prawidłową, stwierdzając jednocześnie, że ze względu na brak centralnego ogrzewania w magazynie mundurowym panują nadzwyczaj trudne warunki pracy. Umiejętna gospodarka i właściwy nadzór sprawiły, iż należycie /mimo szczególnie trudnych warunków/ pracuje pralnia, oszczędnie prowadzi się gospodarkę mundurową;

b/ służbę żywnościową - w której działalności stwierdzono szereg niedostatków. Do ważniejszych z nich należy zaliczyć: brak należytej organizacji pracy oraz kontroli na kuchni żołnierskiej i pomijanie Żołnierskiej Rady Konsumentów przy opracowywaniu jadłospisów itp.; niedbałe wykonywanie obowiązków przez pracowników o czym świadczą następujące przykłady:

- na dzień 1.12.75 z 13 kuchni polowych używanych w okresie letnim tylko 1 /jedna/ była zakonserwowana;
- w stajni brak było drabinek na siano, a w ohlewie tuczniki leżały na brudnych i mokrych podestach;
- ziemia w cieplarniach nie była wymieniana od 6 lat, a powinna być zmieniana co 3 lata.

Wymienione wyżej niedostatki zostały usunięte.

c/ służbę MPS - pracę tej służby uznano za prawidłową.

d/ Wojskowa Administracja Koszar. W pracy WAK dopatrzono się wielu niedostatków wynikających głównie z nienależytej organizacji pracy, mało selektywnej polityce remontowej, złej kontroli wykonywanych remontów, a często także i z braku dyscypliny.

Wydaje się, że powoli ale systematycznie niedociągnięcia te są eliminowane. Poprawa pracy WAK jest możliwa, ale konieczny jest systematyczny nadzór.

e/ Filię GAM - w której pracy dopatrzono się wielu zjawisk pozytywnych, zwłaszcza w odniesieniu do remontu budynków i utrzymaniu czystości w rejonie osiedla.

Jednocześnie wykazano poważne zaniedbania w stanie technicznym urządzeń pralniczych. Sporządzono szczegółowy protokół usterek i zobowiązano GAM do ich usunięcia do końca czerwca br.

f/ Wydział Finansów głównie pod kątem sprawności załatwiania interesantów. Oceniono, że praca wydziału w tym względzie nie budzi zastrzeżeń.

g/ Stacja Zdrowia, w pracy której za pilną potrzebę uznano konieczność przedłużenia godzin pracy apteki. Sprawa ta została załatwiona pozytywnie. Apteka pracuje do 18.00.

- sprawdzono także działalność służby Oddziału Technicznego. Po przedstawieniu uwag pokontrolnych na posiedzeniu KP sprawozdanie

zostało zaaprobowane w odniesieniu do wszystkich służb z wyjątkiem służby samochodowej. Towarzysze uznali, że służba ta pracuje źle. Stan techniczny samochodów, zwłaszcza osobowych jest bardzo zły. W kompanii samochodowej są poważne zaniedbania w pracy z żołnierzami. Szef Wydziału Samochodowego poświęca więcej uwagi i czasu sprawom prywatnym niż służbowym.

Z całością tych uwag został zapoznany tow. płk STEBNICKI.

- rozpatrywano działalność Komisji Wychowania Zdrowotnego i stwierdzono, że komisja ta w ogóle nie pracowała. Przewodniczącym tej komisji jest tow. płk dr Władysław JAKUBISIAK.

ZKS omówił z płk JAKUBISIAKIEM sposób dalszego działania. Określono zadania do wykonania z terminem realizacji do 1 lipca br. ZKS zamierza obserwować poczynania tej komisji i w końcu czerwca przedstawi Obywatelowi Generałowi odpowiednie wnioski.

3. ZKS rozpatrzył 20 spraw dotyczących różnych problemów życia ASG, a ustalone i wykazane niedociągnięcia pobudziły działalność osób funkcyjnych i przyczyniły się do sprawniejszego działania niektórych placówek i służb.

ZKS w swojej działalności nie napotykał na trudności ze strony kontrolowanych osób funkcyjnych. Wydaje się jednak, że wobec mnogości różnych zespołów, komisji i rad działających w ASG zespoły niekiedy wkracza w ich kompetencje.

Wydrukowano w 40 egz.
Egz. 1-40 Bibl.Gł.OZS
Wyk. płk Dartuszek
Druk. E.Sz., dn. 8.6.1976 r.
Nr pf 489/pf 1421/WW
Kor. T.J.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRENI SZTABU GENERALNEGO
ul. Jana Brzozki 3, Warszawa

~~1988008~~
#39006.